

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Loven *fritager en række varer fra den midlertidige importafgift*, hovedsagelig varer, der anvendes til fremstilling af varer, hvoraf der er en betydelig eksport til EFTA-lande, samt maskiner og apparater på betingelse af, at den enkelte vares toldværdi overstiger 5.000 kr. og bindende aftale om køb eller leje af varerne er indgået før den 21. oktober 1971, da lov om midlertidig importafgift trådte i kraft.

Loven, der trådte i kraft den 16. december 1971, hjemler *godtgørelse* for allerede betalt eller debiteret midlertidig importafgift.

I fremsættelsestalen begrundede *finansministeren* de yderligere undtagelser med hensynet til eksporten til EFTA-lande: Importafgiften betragtes som en told i EFTA-konventionens forstand. EFTA-landene kan ifølge konventionen nægte at give EFTA-toldbehandling, d. v. s. toldfrihed, for varer, der har opnået toldgodtgørelse i forbindelse med udførslen fra det EFTA-land, i hvilket de har gennemgået den sidste fremstillingsproces. Denne regel indebærer, at producenter af EFTA-varer, der eksporterer til andre EFTA-lande, må afstå fra at kræve toldgodtgørelse for anvendte toldpligtige materialer, såfremt varen ønskes EFTA-toldbehandlet i det importende EFTA-land.

Under udvalgsarbejdet indføjedes den ovenfor nævnte undtagelse med maskiner i lovforslaget, hvorom der var enighed i udvalget.

I udvalgets tillægsbetænkning foreslog et *mindretal*, bestående af repræsentanter fra det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstres medlemmer, at den oprindelige lov om midlertidig importafgift skulle ophæves, idet det fandt, at det foreliggende lovforslag slet ikke var egnet til at afbøde den skade, som importafgiften havde påført Danmarks erhvervsliv. Under 3. behandlingen blev der fra socialistisk folkepartis side rejst tvivl om, hvorvidt et sådant ændringsforslag var i overensstemmelse med grundlovens § 41, stk. 2, hvorefter vedtagelsen af en lov kræver 3 behandlinger i Folketinget. Folketingets formand fandt imidlertid, at ændringsforslaget kun gik ud på at ændre den i lovforslaget indeholdte delvise ophævelse af importafgiften til en ophævelse af den for samtlige varer. Ændringsforslaget var derfor kun udtryk for en gradsforskel i forhold til lovforslaget, hvorfor det ikke fandtes at burde afvises i henhold til forretningsordenens § 16, jfr. Grl. § 41, stk. 2.

Ændringsforslaget forkastedes med 89 stemmer mod 88 (KF, V og RV), hvorefter lovforslaget vedtoges enstemmigt med 89 stemmer. 88 medlemmer (KF, V og RV) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.